

Arrest

nr. 342 953 van 17 maart 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, loco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 16 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Inzake dit verzoek beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 29 april 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun te zijn en u bent een moslim van de soennitische streek. U bent geboren en getogen in het dorp [H. B.], gelegen in het district Rodat, in de provincie Nangarhar. U woonde hier samen met uw ouders, vier broers en uw jongste zus [S.]. Uw zus [M. F.] (CG [...]) en uw schoonbroer [K. S.] (CG [...]) wonen in België en werden beiden erkend als vluchteling. U ging vanaf achtjarige leeftijd naar de madrassa in de moskee dichtbij uw dorp. De laatste twee jaar voor uw vertrek volgde u lessen aan de madrassa van [...]. In de namiddag ging u naar school en nadien speelde u cricket of hielp u uw vader in zijn shop. U ging naar school tot de achtste graad. In de loop van de negende

graad bent u door uw problemen met school gestopt. Uw vader was voor uw geboorte aangesloten bij de Hezb-e-Islami partij (fractie van Hekmatyar), waarbij hij aansloot bij de strijd van de mujaheddin tegen de Russen. Na de overwinning van de mujaheddin ontstonden er binnen de partij geschillen waardoor enkele leden zich hebben afgesplitst. Enkele leden sloten zich aan bij de taliban, zoals uw vaders vriend [A.]. Uw vader stopte zijn activiteiten volledig en is teruggekeerd naar [H. B.], waar hij zich verder bezighield op jullie velden. Twee jaar voor de machtsovername leende hij zijn velden in pacht aan andere personen en opende hij een voedingswinkel in de bazaar van uw dorp.

Na de machtsovername van de taliban ging de veiligheidssituatie achteruit. Er vonden aanvallen plaats van Daesh op de taliban. Bekende talibanleden werden na de machtsovername getarget. Zo gebeurde er drie maanden na de machtsovername een aanval op [Q. S.], een talibanleider uit het district van Rodat en zijn bodyguards. Drie van zijn bodyguards werden toen gedood in een bomaanslag op een ranger. Door de aanvallen van Daesh ging de taliban op zoek naar mensen die wahabist waren. Zo arresteerden zij een wahabi geleerde uit de madrassa van [...]. Sedert de taliban actie ondernam tegen wahabieten, was uw familie niet langer voorstander van hun beleid.

Ook begon uw familie problemen te krijgen met de taliban. Zij verdachten uw vader, u en uw broer [S.] ervan deel uit te maken van de terroristische groepering Daesh. Jullie werden hiervan verdacht omwille van uw vaders vriendschap met [A.], die zich intussen had aangesloten bij Daesh. Uw familie was niet op de hoogte van [A.]'s banden met Daesh. U en uw broer werden eveneens door de taliban in verband gebracht met Daesh omwille van jullie studies in de madrassa van [...].

[A.] bezocht uw familie in totaal twee maal. Een eerste bezoek vond plaats vijf tot zes maanden voor de machtsovername. Ook volgens uw verklaringen kwam hij toen op bezoek tijdens een staakt-het-vuren tussen de taliban en de overheid omwille van de Eid-al Fitr van dat jaar (13 mei 2021). Tijdens die periode bezochten veel talibanleden familieleden of vrienden in het dorp [H. B.]. Uw vader kwam [A.] tegen in zijn shop, waarna hij hem bij uw thuis heeft uitgenodigd. Tijdens dit bezoek vertelde uw vader u dat [A.] zijn vriend is en dat hij hem kende van tijdens de gevechten tegen de Russen. Hij vertelde ook dat zijn vriend was aangesloten bij de taliban.

Op 15 januari 2022 bezocht [A.] uw familie een tweede keer. U en uw broer [S.] waren op het moment van zijn bezoek niet thuis, maar deden inkopen voor uw vaders shop in Jalalabad. Uw vader belde u met de boodschap dat zijn vriend [A.], die hij opnieuw was tegengekomen in het dorp, bleef eten. Kort na aankomst van uw vader en zijn vriend thuis viel de taliban bij uw thuis binnen. Ze arresteerden uw vader en [A.]. Tijdens dit bezoek werd er ook naar u en uw broer gevraagd. Uw moeder belde jullie om jullie in te lichten dat u niet naar huis mocht komen. U en [S.] bleven daarop bij uw schoonbroer en zus Madina in Jalalabad overnachten. Daar belde uw broer naar de malik van uw dorp voor meer informatie. Tijdens dit gesprek werd u voor het eerst geïnformeerd over [A.]'s positie bij Daesh. De malik vertelde u dat de taliban [A.] en uw vader beschuldigde van betrokkenheid bij Daesh. Bovendien zouden zij verdacht worden van het plegen van een aanval op de districtsleider van de taliban en zijn bodyguards drie maanden na de machtsovername. Door de verdenking van [A.] werd hij op 15 januari 2022 gevolgd door de taliban, die op zoek waren naar zijn handlangers. Daarop zijn ze bij uw vader uitgekomen en hebben hem eveneens gearresteerd.

Op 16 januari 2022 vertrok uw schoonbroer na het ochtendgebed in Jalalabad naar [H. B.] om zich bij uw familie te gaan informeren over de gebeurtenissen. Diezelfde dag ontving uw familie een oproepingsbrief van de taliban. Daarop stond vermeld dat u en [S.] zich op 14/06/1443 (komt overeen met 18 januari 2022) moesten presenteren in het politiekantoor van het Rodat district. De taliban doorzocht uw huis en dat van uw zus en schoonbroer in [H. B.] op zoek naar u en [S.], zonder succes. Een uur na de huiszoeking kwam uw schoonbroer bij jullie thuis aan, toen uw moeder hem informeerde van de gebeurtenissen. Uw moeder was diezelfde dag nog naar het districtshuis van Rodat gegaan om te vragen naar uw vader, maar had daar geen informatie verkregen. Uw schoonbroer bracht u en [S.] telefonisch op de hoogte van de gebeurtenissen in uw dorp. Hij zei 10 000 Afghani te nemen en te vertrekken naar Kabul naar het huis van uw maternale oom [P. M. K.]. U reisde met uw broer naar Kabul. Voor u daar aankwam was de taliban ook het huis van uw schoonbroer en [M.] in Jalalabad komen doorzoeken naar jullie. U beseftte dat zij u niet met rust zouden laten en hebt hierop beslist om Afghanistan te verlaten. U reisde van Kabul naar Nimroz, vanwaar u op 17 januari 2022 Afghanistan verliet.

Drie tot vier dagen na uw vertrek ontving uw familie een dreigbrief van het Islamitisch Emiraat met datum 17/06/1443 (komt overeen met 21/01/2022). Daarin werd uw familie opgeroepen zich te verantwoorden. Zij werden eveneens met de dood bedreigd in het geval zij niet zouden opdagen. Uw familie verhuisde vervolgens vijf tot zeven dagen na uw vaders arrestatie naar Jalalabad. Daar huren zij een huis naast uw zus [M.] waar zij momenteel nog steeds wonen .

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw taskara (origineel), uw diploma van de achtste graad (kopie), een certificaat van uw lessen aan de madrassa (origineel), een oproepingsbrief van de taliban met datum 26/10/1400 (komt overeen met 16/01/2022) (origineel), een dreigbrief van de taliban met datum 17/06/1443 (komt overeen met 21/01/2022) (kopie), een klacht van uw moeder aan het districtshuis van Rodat met datum 26/10/1400 (komt overeen met 16 januari 2022) (kopie), de klacht van uw moeder aan het provinciehuis van de gouverneur van Nangarhar met datum 10/11/1400 (komt overeen met 30 januari 2022) (kopie), de brief van de malik aan het districtshuis van Rodat (kopie), de vreemdelingenkaart van uw schoonbroer en zus, het hogeschooldiploma van uw broer [S.], de originele enveloppes van verzending.

Op 28 augustus 2023 en op 15 november 2023 stuurde uw advocaat op uw vraag een aantal opmerkingen door in het kader van de opgevraagde notities met betrekking tot enkele verwoordingen tijdens uw interview en de schrijfwijze van enkele zaken.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventueel bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat u wahabi bent en ervan verdacht wordt betrokken te zijn bij Daesh. U slaagde er niet in deze vrees aannemelijk te maken.

Er moet vooreerst op gewezen worden dat u bij aankomst in België niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. U gaf tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) immers aan geboren te zijn op 27 mei 2006 (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NMBV) 16 juni 2022, p. 1) en verklaarde zichzelf aldus zestien jaar oud. Er werd vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd op 21 juni 2022, dat uw minimumleeftijd een pak hoger ligt dan u beweerde. Uit dit onderzoek bleek immers dat u op dat moment reeds een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij u op die datum reeds een leeftijd had van minimum 24,4 jaar. Hierdoor kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud blijft u volhouden dat u minderjarig bent aangezien dit zo op uw taskara vermeld staat (CGVS 1, p.4). De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet en bovendien aan deze leeftijd vasthoudt, ondermijnt evenwel uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate. U beweert voorts tot de achtste graad naar school zijn geweest (DVZ verklaringen, vraag 11, p. 6). In de negende graad begonnen volgens u uw problemen en verliet u Afghanistan (CGVS 1, p. 7). De laatste twee jaar voor uw vertrek zou u ook lessen hebben gevolgd aan de madrassa van [...] (CGVS 1, p. 7). Aan uw verklaringen hieromtrent kan geen geloof worden gehecht. Immers bent u minstens acht jaar ouder dan u beweert. Dat wil zeggen dat u alleszins niet nog in de negende klas zat toen u het land verliet en evenmin dat u als kind in de madrassa studeerde in de jaren voor uw vertrek. Een volwassen man van uw leeftijd moet alleszins ook andere activiteiten hebben gehad. Het gegeven dat u in werkelijkheid veel ouder moet zijn geweest, impliceert dat u geen zicht biedt op uw werkelijke verleden in Afghanistan. Zo kan niet worden uitgesloten dat u langer studeerde dan u aangeeft, dat u nog een beroepsactiviteit had die u verzwijgt, of dat uw gezinssituatie er anders uitziet dan die van een zestienjarige. Het feit dat u geen zicht biedt op deze elementen, doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts beweert u dat uw vader, u en uw broer problemen hadden met de taliban omdat jullie wahabi zijn. Wahabieten zouden vervolgd worden na de machtsovername. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related,

and humanitarian developments van 2 februari 2024 2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm(europa.eu)) blijkt dat er geen sprake is van een situatie waarin personen die behoren tot de salafistische gemeenschap in het algemeen te maken krijgen met vervolging. Terwijl de taliban kort na de machtsovername talrijke gewelddadige acties ondernam tegen de salafistische gemeenschap probeert de taliban heden in meerdere mate een onderscheid te maken tussen salafisten die effectief banden hebben met ISKP en zij die geen links hebben met deze terroristische groepering. Het is bijgevolg aan u om specifieke redenen aan te brengen waarom u wel een nood aan internationale bescherming zou hebben, zoals de situatie in uw regio van herkomst en de mate waarin u omwille van uw individuele situatie en persoonlijke omstandigheden in verband zou worden gebracht met ISKP.

U dient bijgevolg aan te tonen waarom u een nood aan bescherming zou hebben omwille van het behoren tot de wahabi gemeenschap. U bent hier niet in geslaagd. Uit uw verklaringen zou moeten blijken dat u, uw broer [S.] en uw vader ervan verdacht werden banden te hebben met ISKP of Daesh. Meer bepaald zou uw vaders vriendschap met een zekere [A.], in combinatie met uw schoolgang aan de madrassa, ervoor gezorgd hebben dat uw vader, [S.] en u aan verdenkingen werden blootgesteld (CGVS 1, p. 10-11). Uw verklaringen over deze aantijgingen en de redenen daarvoor zijn echter niet geloofwaardig.

Zo blijven uw verklaringen over [A.], diens vriendschap met uw vader, zijn vroegere connectie met de taliban alsook zijn vermeende banden met Daesh zeer vaag. Gevraagd om te vertellen over [A.], beweert u initieel enkel te weten dat hij afkomstig is uit [C.], een subdorp van [H.] (CGVS 1, p. 12). U hebt hem zelf maar één keer gezien, voor de machtsovername tijdens Eid al-Fitr van dat jaar (CGVS 1, p. 12). Tijdens een staakt-het-vuren van de gevechten van de taliban tegen de overheid, kwam hij bij uw thuis op bezoek. Uw vader stelde hem voor als zijn vriend, iemand van de taliban. Daarenboven was [A.] ten tijde van dat bezoek vergezeld van twee tot drie bodyguards en droeg hij traditionele talibankledij, waardoor u kon zien dat hij aangesloten was bij de taliban. U legt inconsistente verklaringen af over de timing van dat eerste bezoek, en dus uw kennismaking met [A.]. U verklaart enerzijds dat dit bezoek plaatsvond tijdens het staakt-het-vuren. Het drie dagen durende staakt-het-vuren eindigde daarbij op 15 mei 2021 (informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier). Door het stilleggen van de gevechten konden leden van de taliban vrienden en familie gaan bezoeken in omliggende dorpen, u stelt dat ze in het dorp [H.] verzamelden (CGVS 1, p. 12). Nadien wordt u gevraagd wanneer dit eerste bezoek van [A.] precies plaatsvond. U verklaart dat hij vijf of zes maanden voor de machtsovername op bezoek kwam (CGVS 1, p. 13), hetgeen zou willen zeggen dat hij uw familie reeds in februari of maart van 2021 bezocht, maanden voor het staakt-het-vuren. Verdere concrete informatie over zijn precieze positie binnen de taliban of de duur van zijn lidmaatschap bij hun organisatie kan u niet geven (CGVS 1, p. 14). Uw vader kende [A.] van zijn tijd bij de Hezb-e-Islami partij van Gulbuddin Hekmatyar, in het verleden toen zij jihad voerden tegen de Russen. Hoewel uw vader na de overwinning tegen de Russen zijn banden met de partij had verbroken (CGVS 1, p. 12), beweert u dat hij telefonisch contact hield met [A.] (CGVS 1, p. 13). Gevraagd naar informatie over dat contact, zoals hoeveelheid of aard van de gesprekken, blijft u het antwoord schuldig. U stelt dat er buiten het bezoek tijdens de eid, geen andere bezoeken tussen deze oude vrienden zijn geweest. Evenmin kan u zeggen wat er tijdens dit specifieke bezoek rond de eid gezegd werd, daar u niet aanwezig was bij de gesprekken (CGVS 1, p. 13). Bijgevolg is het volstrekt onduidelijk wat [A.]'s toenmalige positie was bij de taliban of van welke aard van het contact met uw vader was. Op dit toevallige bezoek na lijkt er althans geen sprake te zijn van een diepe connectie tussen hem en uw vader. Gezien uw werkelijke leeftijd (supra), is het ook niet geloofwaardig dat u als een van de oudste zonen van uw vader niet aanwezig mocht zijn tijdens dit bezoek. Uw beweerde leeftijd is bijgevolg geen verschoning voor uw ontoereikende verklaringen over uw vaders vriend, zijn voormalige banden met de taliban en zijn vriendschap met uw vader.

Vervolgens is het ook niet duidelijk waarom [A.] ervan verdacht werd banden te hebben met Daesh. Alleszins zou uw familie niet op de hoogte zijn geweest van zijn connectie met Daesh. Enige connectie zou ook niet duidelijk merkbaar zijn geweest in zijn houding of gedrag. Moest dat het geval geweest zijn, zou uw vader hem volgens u nooit uitgenodigd hebben (CGVS 1, p. 14). Het enige dat u over de banden van [A.] met Daesh lijkt te weten, vernam u op 15 januari 2022 via de malik van het dorp, die u vertelde dat [A.] na de machtsovername overgelopen zou zijn naar het kamp van Daesh (CGVS 1, p. 14). De taliban zou [A.] er nochtans van verdenken een 'grote commandant' van Daesh te zijn (CGVS 1, p. 10), al blijkt nergens uit uw verklaringen welke positie hij juist bekleedde of hoe hij dan in enkele maanden tijd de positie van commandant heeft kunnen bekomen. U stelt ook dat [A.] ervan verdacht werd een bomaanslag op een talibanleider in Rodat te hebben gepleegd. Het betreft een aanslag die drie maanden na de machtsovername plaatsvond en het leven kostte aan drie lijfwachten (CGVS 1, p. 15). Uw povere verklaringen over [A.]'s vermeende banden met de Daesh of zijn plotse switch van kamp staan in schril contrast met de ernst van de verdenkingen van de taliban (CGVS 1, p. 10). Uw verklaringen lijken hierdoor niet meer te zijn dan blote beweringen die geenszins op geloofwaardige feiten lijken te berusten. Gezien uw familie door de bezoeken van deze Daesh 'commandant' er zelf van verdacht werd deel uit te maken van deze terroristische

organisatie, is het weinig aannemelijk dat u niet beter op de hoogte bent van de concrete aanleiding daarvoor.

Gezien u geenszins aannemelijk maakt dat [A.] verdacht wordt lid te zijn van Daesh, of dat u deze persoon überhaupt ontmoette, zijn ook de redenen voor de beschuldiging van uw vader, [S.] en u zeer obscuur. De reden voor die aantijgingen lijkt niet verder te reiken dan het bezoek van 15 januari 2022. Door dat bezoek werden uw vader en later ook uw broer en u in verband gebracht met Daesh, alsook met de aanslag op de taliban districtsleider van ongeveer drie maanden eerder (CGVS 1, p. 10 en 15). [A.] werd blijkbaar al eerder dan die inval aan Daesh en aan die aanval gelinkt, daar hij gevolgd werd door de veiligheidstroepen, met de bedoeling om handlangers te vinden (CGVS 1, p. 15). De taliban leek te denken dat de onverwachte uitnodiging van uw vader een teken was van uw families banden met Daesh, waardoor zij diezelfde dag nog bij jullie thuis zijn binnengevallen om [A.] en uw vader te arresteren en naar [S.] en u te vragen (CGVS 1, p. 10). Het gegeven dat de taliban ook meteen uw vader arresteerde en dat hij sinds die arrestatie ook vermist blijkt te zijn, maakt dat de talibans verdenkingen toch op meer gebaseerd moeten zijn dan op dat ene bezoek en de schijnbaar oppervlakkige vriendschap met [A.]. Dat u zelf geen weet heeft van enige betrokkenheid van uw vader bij Daesh, maakt het bovendien zeer merkwaardig dat de taliban van het tegendeel overtuigd zou zijn. Mocht uw vader inderdaad innige banden hebben gehad met Daesh, in die mate dat hij betrokken zou zijn geweest bij een aanslag tegen een leider van de taliban, dan zou u als volwassen zoon ongetwijfeld op de hoogte zijn geweest van dergelijke affiliatie met Daesh.

Na de inval en arrestatie zou bovendien niemand van uw familie nog iets van uw vader vernomen hebben, waardoor hij als vermist wordt beschouwd (CGVS 1, p. 5). De reden dat u geen enkele informatie hebt over de situatie van vader is merkwaardig. Uw moeder en oom zijn enkele keren om informatie gaan vragen bij het districtshuis in Rodat alsook in het provinciehuis van Nangarhar, maar bleven steeds zonder informatie (CGVS 1, p. 6). Het blijft volstrekt onduidelijk om welke reden uw vader zelf in verband werd gebracht met Daesh of de aanslag op de districtsleider. Gezien u niet aannemelijk maakt dat [A.] en uw vader concreet van lidmaatschap van Daesh verdacht werden, geldt dat logischerwijze ook voor de verdenking die op u zou hebben gerust.

U stelt verder nog dat de verdenkingen gericht aan u en [S.] in het bijzonder gelden omdat jullie lessen hebben gevolgd aan de madrassa van [...]. Deze madrassa zou banden hebben met het wahabisme (CGVS 1, p. 10). Gevraagd wat u precies bedoelt, verklaart u dat in uw madrassa één maand na de val een salafistische leerkracht werd opgepakt. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u in deze madrassa persoonlijk problemen heeft gekend met de taliban (CGVS 1, p. 16). Het CGVS herhaalt bovendien dat het, gezien uw leeftijd op dat moment (u had toen wellicht reeds een leeftijd van 23 jaar), het weinig waarschijnlijk is dat u in de periode voor uw vertrek nog koranlessen volgde in een madrassa, waardoor het ook niet aannemelijk is dat u omwille van uw schoolachtergrond in verband zou worden gebracht met Daesh.

Bovendien zijn ook uw verklaringen betreffende de vervolgingsfeiten na uw vertrek niet geloofwaardig. Vooreerst legt u inconsistente verklaringen af over de verblijfplaatsen van uw familie. Bij aankomst verklaart u dat uw moeder, broers en zussen nog in uw dorp [H. B.] verblijven. Uw oudste broer [S.] zou op dat moment in Turkije zijn (fiche NBMV, dd. 16/06/2022, p. 4). Tijdens uw interview bij de DVZ beweert u opnieuw dat uw moeder, broers en zussen in [H. B.] verblijven en dat uw oudste broer [S.] zich in Turkije bevindt (DVZ verklaringen, vraag 13A en vraag 18, p. 7-9). Op het CGVS verklaart u echter dat uw moeder, broers en zussen in Jalalabad verblijven. Zij zouden bij u zus wonen en zes of zeven dagen na het incident van 15 januari 2021 naar daar verhuisd zijn (CGVS 1, p. 6). Bovendien was u hiervan al op de hoogte toen u in Iran was (CGVS 1, p. 11). Dat u dit bijgevolg niet eerder hebt vermeld, is frappant. Zeker gezien u ook aangaf dat zij zijn moeten verhuizen: "Omdat de taliban veel thuis kwam en veel problemen aan mijn jongere broer gaven en ze er niet vrij konden wonen." (CGVS 1, p. 6). Over die 'vele problemen' van uw jongere broer, vertelt u verder niets meer. Integendeel, wanneer u wordt gevraagd naar de reden waarom dan enkel u en [S.] worden gezocht door de taliban en niet uw jongere broers (die nog in Jalalabad wonen), beweert u dat zij erg jong waren, enkel naar de moskee gingen en niet zo veel interesses hadden (CGVS 1, p. 16). Uw broers wonen probleemloos in Jalalabad, waar het goed gaat met hun (CGVS 1, p. 6). Bovendien kan worden vermoed dat ook [S.] zich nog in Afghanistan ophoudt. Hoewel u beweerde dat [S.] nog steeds in Turkije verblijft (CGVS 1, p. 4-5), geeft hij op zijn facebookprofiel (hij postte dezelfde foto op facebook die hij gebruikte voor zijn universiteitsdiploma) aan dat hij in Jalalabad woont (zie administratief dossier). Het heeft er bijgevolg alle schijn van dat ook uw oudste broer zich in Jalalabad vestigde. Dat uw wahabistische familieleden, waaronder meer dan waarschijnlijk ook uw oudere broer [S.], daar schijnbaar in alle rust kunnen verder leven, naast het huis van uw zus [M.] dat voor uw vertrek uit Afghanistan nog zou zijn doorzocht door de taliban, toont aan dat er van verdenkingen van betrokkenheid van uw familie bij Daesh geen sprake is.

Uit bovenstaande uiteenzetting blijkt dat uw vermeende problemen met de taliban niet geloofwaardig zijn. Een vrees voor vervolging louter omdat u een salafist uit Nangarhar zou zijn, maakt u evenmin aannemelijk.

Tot slot wordt nog opgemerkt dat u ook verklaarde problemen te kennen met Daesh zelf. Uw moeder vermeldde immers dat één van uw islamitische leerkrachten vijf dagen na de inval bij uw thuis is komen vertellen dat hij benaderd werd door twee leden van Daesh met de vraag naar u en [S.]. Zij beschuldigden u ervan dat uw vader had meegewerkt aan de arrestatie van hun lid [A.] en verweten jullie spionnen van de taliban te zijn (CGVS 1, p. 11). Ook deze bewering is niet geloofwaardig. Uw vader werd namelijk zelf gearresteerd door de taliban, en zou tot op heden nog steeds vermist zijn (CGVS 1, p. 5). U slaagt er niet in duidelijk te maken waarom Daesh in dat geval uw familie wil vervolgen. Dat deze leden van Daesh uw familie bovendien onrechtstreeks via 'een islamitische leerkracht' zouden aanspreken voor deze verdenking, is zeer merkwaardig. Wanneer zij er van uitgaan dat uw familie verantwoordelijk is voor de arrestatie van een van hun 'commandanten', zou verwacht worden dat zij hier alleszins zwaarder aan tillen. Bovendien wanneer u gevraagd wordt naar meer uitleg over die beschuldigingen verklaart u dat uw moeder veel meemaakte en dat u niet met zekerheid kan zeggen of zij de boodschap wel correct doorgaf (CGVS 1, p. 19). Bijgevolg zijn deze vage verklaringen wederom weinig ernstig.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. In zoverre uw taskara uw bedrieglijk bevonden leeftijd dient te bevestigen, dient te worden opgemerkt dat dit een onbetrouwbaar document betreft (stuk 1). Dezelfde opmerking geldt voor uw schoolcertificaat van de lagere school waarop opnieuw uw ongeloofwaardig bevonden leeftijd wordt vermeld, en voor uw madrassa certificaat waarmee u wenst aan te tonen dat u daar in de jaren voor uw vertrek koranlessen volgde (stukken 2 en 3). De taskara's van uw vader (stuk 14) en de foto's die u voorlegt van jullie samen (stuk 13) tonen zijn identiteit en jullie familieband aan, die hier niet ter discussie staat. De foto die u voorlegt van uw vader van bij de mujaheddin vroeger (stuk 15), bewijst geenszins de latere problemen die hij met de taliban zou hebben gekend. Het universiteitsdiploma van uw broer [S.] heeft evenmin betrekking op uw asielaanvraag en staaft louter zijn studies aan de universiteit (stuk 11).

De petitie die u voorlegt van uw moeder (stukken 4 en 7) en de brief van de malik (stuk 5) zijn opgesteld op vraag van uw familie en hebben dus een gesolliciteerd karakter, waardoor ze geen objectieve bewijswaarde hebben. De informatie op alle documenten lijkt daarenboven eerder tegenstrijdig met uw verklaringen en met elkaar. Uw moeder ging informatie opvragen aan het districtshuis van Rodat op 26/10/1400 (komt overeen met 16 januari 2022). In deze brief meldt uw moeder dat uw vader werd gearresteerd op 25 oktober 2014 (zie vertaling stuk 7), dit terwijl u beweert dat de arrestatie op 15 januari 2022 gebeurde. Uw moeder zou op 10/11/1400 (komt overeen met 30 januari 2022) ook naar het provinciehuis zijn gegaan. In deze petitiebrief schrijft ze eveneens dat haar man op 25 oktober 2014 werd gearresteerd, wat toch wel zeer merkwaardig is. Uw moeder vermeldt voorts dat zij wenst dat haar man uit de gevangenis wordt vrijgelaten, hetgeen doet vermoeden dat hij toch ergens opgesloten zit eerder dan dat hij vermist blijkt, hetgeen u beweert (supra). Bovendien meldt ze in de brief dat ze aangifte in de provincie kwam doen omdat haar petitie in het district niet werd aangenomen omdat ze arm is (zie vertaling stuk 4). Ook deze verklaring is opmerkelijk aangezien uw familie de oudste zoon heeft kunnen laten studeren aan de universiteit van Nangarhar, een eigen shop had (CGVS 1, p. 6) en in de mogelijkheid verkeerde het vertrek van enkele kinderen naar Europa te financieren. Dit wijst niet echt op een leven in armoede. De dreigbrief en de oproepingsbrief van de taliban dienen enkel ter ondersteuning van een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is (stukken 6 en 8). Ook de informatie op deze brieven is inconsistent met uw verklaringen. De dreigbrief vermeldt dat u en uw broer werden opgeroepen op 13/06/1442 (komt overeen met 27 januari 2021), lang voor jullie beweerde problemen zouden zijn begonnen. De oproepingsbrief zelf vermeldt een andere datum, namelijk 14/06/1443 (komt overeen met 18 januari 2022). Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

De verblijfsdocumenten die u voorlegt van uw zus [M. F.] (CG [...]) en uw schoonbroer [K. S.] (CG [...]) hebben geen betrekking op uw vrees (stukken 9 en 10). Wat dat betreft wenst het CGVS te benadrukken dat elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden wordt onderzocht, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing. De vaststelling dat er in hoofde van uw familieleden werd beslist tot de toekenning van de vluchtelingenstatus, doet bijgevolg niets af aan de appreciatie van uw verzoek om internationale bescherming, temeer jullie vluchtmotieven verschillend zijn (zie vragenlijsten CGVS toegevoegd aan het administratief dossier). Ook heeft de asielpcedure niet als doel om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen, doch wel om na te gaan of er sprake is van een nood aan internationale bescherming.

Met de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud die het CGVS op 28 augustus 2023 en op 15 november 2023 ontving, werd rekening gehouden. De gegeven opmerkingen slagen er echter in bovenstaande uiteenzetting in positieve zin om te buigen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij

IEDaanvallen op (vnl. sjjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLEDD en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in

verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te

voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op

https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatrieerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij

telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij

terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt dat hem onterecht de vluchtelingenstatus is geweigerd. Hij gaat in op de verschillende motieven hieromtrent in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker zet uiteen dat de veiligheids-, mensenrechten- en humanitaire situatie in Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban drastisch is veranderd. Hij citeert uit verschillende artikelen en/of rapporten die een beeld schetsen van de veiligheids-, mensenrechten- en humanitaire situatie in Afghanistan, en vermeldt hierbij de weblinks.

Verzoeker benadrukt hierbij dat de grove mensenrechtenschendingen in het land worden bewerkstelligd doordat de taliban een enorm strikte interpretatie van de sharia hanteren. Hierbij wordt elke uitdaging van hun beleid gezien als een uitdaging van het geloof zelf, met executies en wrede, onmenselijke en vernederende straffen als gevolg. In deze situatie is een terugkeer naar Afghanistan volgens hem in strijd met artikel 3 van EVRM. In het bijzonder wijst hij op een reëel risico op mensenrechten-schendingen of op onmenselijke of vernederende behandelingen door de taliban tegen (gepercipieerde) ‘*verwesterde Afghanen*’ die reeds bepaalde tijd in het buitenland hebben gewoond. Afghanen die terugkeren uit het Westen worden volgens hem door de taliban gezien als ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders. Er wordt hen, zo stelt hij, een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven, wat volgens artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet volstaat voor een gegronde vrees voor vervolging. Hij stelt twee jaar in België te verblijven en volledig te zijn geïntegreerd en verwesterd, minstens bij een terugkeer door de taliban als verwesterd te zullen worden beschouwd. Hij betoogt enkel nog de Westerse waarden te delen. Hij voert hierbij ook aan dat geen nauwkeurige en actuele informatie beschikbaar is over terugkeerders uit Europa en de taliban in 2021 aankondigden dat afgewezen asielzoekers in Europa na terugkeer voor de rechtbank zouden moeten verschijnen. Tot heden is volgens hem geen duidelijk standpunt gekend van de taliban omtrent terugkeerders uit het Westen.

Verzoeker betoogt verder dat hij zich nergens op een veilige wijze kan vestigen. Hij erkent dat er sinds de machtsovername door de taliban een periode van daling was wat betreft het aantal onschuldige burgerslachtoffers, maar stelt dat midden 2023 werd gerapporteerd dat veel meer burgers dagelijks te maken hebben met geweld en onderdrukking door de taliban en dat de aanvallen van de taliban op burgers hebben bijgedragen aan het algemene falen van de taliban om veiligheid en stabiliteit te garanderen, waardoor een humanitaire crisis is ontstaan en burgergemeenschappen worden blootgesteld aan extra dreigingen van andere groepen, met name Islamitische Staat. Verzoeker meent dat verweerder geen rekening houdt met de groeiende dreiging van ISKP in Afghanistan, minstens het gevaar dat zij vormen voor burgers minimaliseert. Hij citeert ten slotte uit een rapport van Nansen van 2022 waarin deze organisatie, wat betreft de toetsing aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) tegenwerpt de gekende landeninformatie selectief te citeren en een ontoereikend onderzoek te hebben verricht.

2.3. Verzoeker vraagt in hoofdorde hem de vluchtelingenstatus te verlenen, ondergeschikt hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en uiterst subsidiair de bestreden beslissing ingevolge artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen en een nieuwe beslissing te nemen.

2.4. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een kopie van zijn geboortecertificaat en (ongedateerde) foto's die zijn broer S. in Turkije moeten tonen.

3. Aanvullende nota's overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet

3.1. Op 2 december 2025 maakt de commissaris-generaal een aanvullende nota over, waarin hij bijkomend verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", mei 2024;
- EUAA, "*Afghanistan – Country Focus*", november 2024;
- SEM, "*Focus Afghanistan – Return from abroad*", februari 2025.

3.2. Op 8 december 2025 maakt verzoeker een aanvullende nota over waarbij hij volgende bijkomende stukken aanbrengt:

- zijn e-taskara;
- een Turkse verblijfskaart van zijn broer S.;
- "*Taliban-documenten over arrestatie en opsporing van familieleden*";
- een '*Zawia News*'-artikel over de vervolging van wahabi's;
- een document van het Ministerie van Informatie en Cultuur van Nangarhar waaruit blijkt dat zijn elektronische identiteitskaart officieel als verdwenen werd geregistreerd en dat dit zelfs publiek bekend werd gemaakt via Nangarhar Radio.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Voorafgaande opmerkingen

4.1.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.1.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte '*beoordeling van feiten en omstandigheden*' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in de landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste

instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., ptn. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1.A.2. van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend in Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) bepaalt het volgende:

“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als "vluchteling" elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

4.2.2. Tijdens zijn interviews op het CGVS van 3 augustus 2023 en 4 oktober 2023 beriep verzoeker zich op een vrees voor vervolging door de taliban omdat hij wahabi is en hij door de taliban wordt beschuldigd van betrokkenheid bij daesh.

Zo verklaarde verzoeker dat zijn vader in de tijd van de strijd van de mujaheddin tegen de Russen was aangesloten bij de Hezb-e-Islami partij (fractie van Hekmatyar). Na de overwinning van de mujaheddin ontstonden er binnen de partij geschillen. Enkele leden, zoals zijn vaders vriend A., sloten zich aan bij de taliban. Zijn vader stopte zijn activiteiten volledig.

Na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 vonden er aanvallen van daesh op de taliban plaats, waardoor de taliban op zoek gingen naar mensen die wahabiet waren. Ook verzoekers familie kreeg problemen met de taliban. De taliban verdachten zijn vader, hemzelf en zijn broer S. ervan deel uit te maken van daesh, gelet op de vriendschap van zijn vader met A., die zich intussen had aangesloten bij daesh.

Verzoeker en zijn broer werden eveneens door de taliban in verband gebracht met daesh omwille van hun studies in een madrassa gelieerd aan het wahabisme.

A. bezocht verzoekers familie in totaal tweemaal. Een eerste bezoek vond plaats vijf tot zes maanden voor de machtsovername, tijdens een staakt-het-vuren tussen de taliban en de overheid omwille van de Eid-al Fitr van dat jaar (13 mei 2021). Op 15 januari 2022 bezocht A. zijn familie een tweede keer. Verzoeker en zijn broer S. waren op dat moment niet thuis. Tijdens dit bezoek vielen de taliban binnen en arresteerden ze zijn vader en A. Ze vroegen ook naar verzoeker en zijn broer. Via de malik van het dorp vernam verzoeker over de positie van A. bij daesh en over de beschuldiging door de taliban dat A. en zijn vader betrokken waren bij daesh en werden verdacht van het plegen van een aanval op de districtsleider van de taliban drie maanden na de machtsovername.

Op 16 januari 2022 vertrok verzoekers schoonbroer vanuit Jalalabad naar hun dorp om zich te informeren over de gebeurtenissen. Diezelfde dag ontving de familie een oproepingsbrief van de taliban, waarin stond dat verzoeker en zijn broer zich op "14/06/1443" (komt overeen met 18 januari 2022) moesten presenteren in het politiekantoor van het Rodat district. De taliban doorzochten hun huis en dat van zijn zus en schoonbroer in het dorp op zoek naar hem en zijn broer. Later doorzochten ze ook het huis van zijn schoonbroer en zus in Jalalabad. Verzoeker verliet Afghanistan op 17 januari 2022.

Drie tot vier dagen na zijn vertrek ontving zijn familie nog een dreigbrief van het Islamitisch Emiraat met datum "17/06/1443" (komt overeen met 21 januari 2022), waarin zijn familie werd opgeroepen om zich te verantwoorden. Zij werden eveneens met de dood bedreigd in het geval zij niet zouden opdagen. Zijn familie verhuisde hierop naar Jalalabad.

Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming en voormeld asielrelaas legt verzoeker volgende documenten neer: zijn taskara (origineel), zijn e-taskara (kopie), een geboortecertificaat (kopie), zijn diploma van de achtste graad (kopie), een certificaat van zijn lessen aan de madrassa (origineel), een oproepingsbrief van de taliban met datum "26/10/1400" (komt overeen met 16 januari 2022) (origineel), een dreigbrief van de taliban met datum "17/06/1443" (komt overeen met 21 januari 2022) (origineel), een klacht van zijn moeder aan het districtshuis van Rodat met datum "26/10/1400" (komt overeen met 16 januari 2022) (kopie), de klacht van zijn moeder aan het provinciehuis van de gouverneur van Nangarhar met datum 10/11/1400 (komt overeen met 30 januari 2022) (kopie), de brief van de malik aan het districtshuis van Rodat (kopie), de vreemdelingenkaarten van zijn schoonbroer en zus, de oude en nieuwe taskara van zijn vader (kopieën), het hogeschooldiploma van zijn broer S. (origineel), een foto met zijn vader, een foto van zijn vader met zijn zussen, een foto van zijn vader tijdens de jihad tegen Rusland, (ongedateerde) foto's die zijn broer S. in Turkije moeten tonen, een Turkse verblijfskaart van zijn broer S. (kopie), een 'Zawia News'-artikel over de vervolging van wahabi's en een document van het Ministerie van Informatie en Cultuur in Nangarhar waaruit blijkt dat zijn elektronische identiteitskaart officieel als verdwenen werd geregistreerd en dit zelfs publiek bekend werd gemaakt via Nangarhar Radio (kopie).

4.2.3. De Raad merkt allereerst op dat verzoekers betoog als zou zijn moedertaal Pashai zijn en dit een impact hebben gehad op de manier waarop hij zich heeft kunnen uitdrukken, geen enkele steun vindt in de stukken van het administratief dossier. Bij het indienen van zijn beschermingsverzoek op 16 juni 2022 verzocht verzoeker om de bijstand van een tolk Pashtou. Op 21 september 2022 bevestigde verzoeker ook dat hij het Pashtou voldoende beheerst om de problemen die hebben geleid tot zijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden. Voor het overige gaf hij aan geen andere talen en hooguit een beetje Engels en Dari te spreken (Verklaring betreffende procedure, 21 september 2022). Ook op het CGVS gevraagd of hij behalve Pashtou nog andere talen spreekt, gaf verzoeker enkel aan Dari en Engels te spreken (notities persoonlijk onderhoud CGVS 3 augustus 2023, hierna: NPO 1, p. 2).

4.2.4. Voorafgaand aan het eigenlijke onderzoek van zijn asielrelaas stelt de Raad nog vast dat, zoals terecht wordt vastgesteld in de bestreden beslissing, verzoekers algemene geloofwaardigheid op de helling wordt geplaatst doordat hij zich toen hij zijn beschermingsverzoek indiende onterecht voordeed als minderjarig en in het verlengde hiervan – en waar hij merkkelijk ouder is dan hij wil doen uitschijnen – geen zicht biedt op zijn werkelijke verleden in Afghanistan.

Bij de registratie van zijn beschermingsverzoek gaf verzoeker zo op te zijn geboren in mei 2006 en zodoende op dat ogenblik 16 jaar oud te zijn. Een medisch onderzoek op 21 juni 2022 wees echter uit dat verzoeker op dat ogenblik een minimumleeftijd had van 24,4 jaar oud. Gelet op dit flagrante verschil tussen de opgegeven en de werkelijke leeftijd kan de commissaris-generaal ook worden gevolgd in zijn volgende beoordeling: *"U beweert voorts tot de achtste graad naar school zijn geweest (DVZ verklaringen, vraag 11, p. 6). In de negende graad begonnen volgens u uw problemen en verliet u Afghanistan (CGVS 1, p. 7). De laatste twee jaar voor uw vertrek zou u ook lessen hebben gevolgd aan de madrassa van [...] (CGVS 1, p. 7). Aan uw verklaringen hieromtrent kan geen geloof worden gehecht. Immers bent u minstens acht jaar ouder dan u*

beweert. Dat wil zeggen dat u alleszins niet nog in de negende klas zat toen u het land verliet en evenmin dat u als kind in de madrassa studeerde in de jaren voor uw vertrek. Een volwassen man van uw leeftijd moet alleszins ook andere activiteiten hebben gehad. Het gegeven dat u in werkelijkheid veel ouder moet zijn geweest, impliceert dat u geen zicht biedt op uw werkelijke verleden in Afghanistan. Zo kan niet worden uitgesloten dat u langer studeerde dan u aangeeft, dat u nog een beroepsactiviteit had die u verzwijgt, of dat uw gezinssituatie er anders uitziet dan die van een zestienjarige. Het feit dat u geen zicht biedt op deze elementen, doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.”

Verzoeker slaagt er met zijn kritiek en voorgelegde stukken niet in om deze beoordeling aan het wankelen te brengen.

In zoverre verzoeker stelt dat het leeftijdsonderzoek “*controversieel*” is, dient te worden opgemerkt dat hij de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan aanvechten of betwisten bij de Raad, aangezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Zo hij werkelijk de mening was toegedaan dat er een probleem was met zijn leeftijdsonderzoek, kon aldus worden verwacht dat hij dit zou hebben aangekaart via de geëigende weg. Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten.

Verzoeker betoogt verder dat rekening moet worden gehouden met de “*heersende problematiek omtrent leeftijden en de vaststelling ervan wat betreft Afghaanse asielzoekers*” en het minimale belang dat Afghanen hechten aan leeftijden. Zo worden volgens hem in Afghanistan de geboortedata niet met precisie geregistreerd en wordt eerder gewerkt met een “*vermoedelijke leeftijd*”. Een dergelijke uitleg is evenwel volstrekt ontoereikend om een flagrant leeftijdsverschil van meer dan acht jaar te verklaren.

Verzoeker kan evenmin dienstig verwijzen naar zijn taskara om zijn jongere leeftijd aan te tonen of om aan te tonen dat hij “*naar eigen kennis [...] waarheidsgetrouwe verklaringen*” heeft afgelegd over zijn leeftijd. Uit de door verweerder aangebrachte objectieve landeninformatie in de “*COI Focus: Afghanistan; Corruptie en documentenfraude*” van 14 januari 2021 blijkt dat er in Afghanistan sprake is van grootschalige corruptie en documentenfraude waardoor zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven. Veel valse en vervalste Afghaanse documenten zijn door de hoge graad aan corruptie in het land tegen betaling te verkrijgen; er zijn veel documenten in omloop die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping van overheidsbeambten of derden worden verworven. Dit geldt zowel voor documenten die uitgaan van de voormalige overheid als voor documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de voormalige overheid. Aan de voorgelegde taskara kan bijgevolg maar een zeer beperkte bewijswaarde worden gehecht. De vaststelling dat deze ook nog eens een bedrieglijke leeftijd vermeldt, doet terecht eens te meer twijfelen aan de betrouwbaarheid van dit stuk. Zelfs als er rekening mee wordt gehouden dat dergelijke stukken vaak een vermoedelijke leeftijd vermelden, is het volstrekt onaannemelijk dat de opstellers ervan zich zo flagrant zouden vergissen wat de leeftijd betreft. Dezelfde opmerkingen gelden trouwens voor verzoekers schoolcertificaat van de lagere school waarop eveneens zijn ongeloofwaardig bevonden leeftijd wordt vermeld. In dezelfde zin wordt ook afbreuk gedaan aan de betrouwbaarheid van het voorgelegde certificaat van de madrassa waaruit moet blijken dat verzoeker er in de jaren voor zijn vertrek koranlessen volgde, nu dit – zoals verzoeker op zich niet betwist – ongeloofwaardig is wanneer rekening wordt gehouden met zijn werkelijke leeftijd.

Verzoeker blijft in de huidige beroepsprocedure volharden in zijn opgegeven leeftijd en legt in dit verband bijkomend nog een kopie van zijn geboorteakte en een kopie van zijn e-taskara voor. Ook deze voorgelegde stukken vermogen de voorgaande beoordeling niet om te buigen. De Raad benadrukt allereerst dat deze nieuwe stukken slechts kopieën zijn en aan kopieën sowieso weinig tot geen bewijswaarde kan worden toegekend, omdat ze makkelijk zijn te vervalsen. Er wordt ook andermaal gewezen op het bestaan in Afghanistan van grootschalige corruptie en documentenfraude. Er rijzen bovendien pertinente vragen over hoe en in welke omstandigheden verzoeker deze stukken heeft verkregen en hij slaagt er hoegenaamd niet in hieromtrent de nodige opheldering te brengen. Dit alles maakt eens te meer dat aan deze stukken geen werkelijke bewijswaarde kan worden toegekend. De vastgestelde leeftijdsfraude blijkt in elk geval overeind.

Verzoeker geeft aan dat hij (de kopie van) zijn geboorteakte verkreeg “*op basis van [zijn] originele taskara die [hij] terugstuurde*” en met de hulp van zijn schoonbroer. Hij beperkt zich tot blote beweringen inzake het terugsturen van zijn originele taskara en legt geen enkel begin van bewijs voor van hoe hij dit stuk werkelijk ontving. Alleszins bevestigt hij dat dit nieuwe stuk zou zijn uitgereikt op basis van zijn taskara, waarvan het gebrek aan betrouwbaarheid reeds werd vastgesteld en dit minstens wat betreft zijn werkelijke leeftijd. Het is trouwens nog opmerkelijk dat verzoeker er duidelijk geen graten in ziet om bij zijn autoriteiten, van wie hij stelt vervolging te vrezen, bijkomende identiteitsstukken op te vragen voor zijn beschermingsprocedure in België, en deze autoriteiten op hun beurt hieraan probleemloos blijken mee te werken. Het document zou zo zijn uitgereikt op 19 mei 2024. Dit alles wordt nog opmerkelijker waar verzoeker bij zijn aanvullende nota ook

een (kopie van een) document van het Ministerie van Informatie en Cultuur in Nangarhar gedateerd op 15 mei 2024 voorlegt. In dit document is er sprake van dat verzoekers elektronische identiteitskaart “was verdwenen” en de aankondiging hiervan zou zijn “gepubliceerd op Nangarhar Radio”. Hieruit volgt, volgens verzoeker, dat hij “administratief zichtbaar en identificeerbaar was”. Echter zou hij er amper enkele dagen later via zijn familie wel probleemloos in zijn geslaagd een kopie van zijn geboorteakte te verkrijgen, wat terecht de nodige vragen doet rijzen over de negatieve aandacht waarin hij stelt te staan vanwege zijn nationale autoriteiten. Het is ook volstrekt onduidelijk door wie of hoe verzoekers e-taskara als verdwenen werd opgegeven.

Inzake de kopie van verzoekers e-taskara wordt nog opgemerkt dat het opmerkelijk is dat verzoeker over dit stuk op de zitting stelt dat het een recent afgeleverd duplicaat van zijn elektronische identiteitskaart betreft, waarvoor hij verwijst naar de vermelding “02” op deze kaart. Zelfs aangenomen dat het inderdaad een duplicaat betreft, blijkt echter helemaal niet dat dit recent zou zijn uitgereikt. Dit stuk stelt immers dat het werd afgeleverd op 3 augustus 2021 en dus voor verzoekers vertrek. Tijdens zijn eerste interview op het CGVS gaf verzoeker bovendien aan dat zijn e-taskara door de Bulgaarse politie in beslag werd genomen (NPO 1, p. 4). Andermaal is het dus hoogst onduidelijk hoe verzoeker precies in het bezit is geraakt van dit thans door hem nieuw voorgelegde stuk en hoe dit is te rijmen met zijn eerdere verklaring dat deze kaart onderweg in beslag werd genomen. Hij laat opnieuw na enig begin van bewijs voor te leggen inzake de wijze waarop dit stuk in zijn bezit is gekomen.

4.2.5. De Raad gaat vervolgens over tot de beoordeling van het eigenlijke asielaanvraag van verzoeker en stelt in dit verband allereerst vast dat de voorgelegde stukken in de huidige stand van zaken op zichzelf niet volstaan om een gegronde en persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In dit verband werd reeds gewezen op de door verweerder aangebrachte objectieve landeninformatie in de “COI Focus: Afghanistan; Corruptie en documentenfraude” van 14 januari 2021. Verzoeker brengt ook geen elementen bij waaruit blijkt dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, noch slaagt hij erin om de gemaakte appreciatie te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Er werd ook reeds ingegaan op de voorgelegde identiteitsdocumenten van verzoeker, zijn school-certificaat van de lagere school en het certificaat van zijn madrassa. Deze stukken kunnen bovendien niet de voorgehouden verdenking van betrokkenheid bij daesh ondersteunen. Hetzelfde geldt trouwens voor het reeds besproken document van het Ministerie van Informatie en Cultuur in Nangarhar waaruit moet blijken dat verzoekers elektronische identiteitskaart officieel als verdwenen werd geregistreerd en dit publiek bekend werd gemaakt via Nangarhar Radio. Dit betreft trouwens slechts een kopie. De omstandigheden waarin dit stuk zou zijn uitgereikt, zijn ook nog eens volstrekt onduidelijk, waardoor dit niet toelaat concrete vaststellingen te doen omtrent enige vrees in hoofde van verzoeker. Verzoeker kan niet dienstig iets anders voorhouden.

Verzoeker legde verder de taskara's van zijn vader en foto's van en met zijn vader voor. Zoals de commissaris-generaal stelt, tonen deze hooguit de identiteit van zijn vader en hun familieband aan, die op zich niet ter discussie staan. Ook de voorgelegde foto van zijn vader van bij de mujaheddin in het verleden, bewijst in geen geval de latere problemen met de taliban. Het universiteitsdiploma van zijn broer S. heeft evenmin betrekking op zijn asielaanvraag en staft louter diens studies.

Wat betreft de Belgische verblijfsdocumenten van zijn zus en schoonbroer die de vluchtelingenstatus kregen toegekend, betwist verzoeker verder niet dat elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden onderzocht en dat de ingeroepen vluchtmotieven ook niet dezelfde zijn. Hiermee vermog verzoeker dus niet aan te tonen dat ook in zijn hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

De overige voorgelegde documenten moeten samen worden besproken met het onderzoek van verzoekers verklaringen. Er moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker tijdens zijn interviews voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

4.2.6. De Raad stipt verder aan dat het op zich niet wordt betwist dat verzoeker behoort tot de salafistische gemeenschap. Op basis van de in de bestreden beslissing aangehaalde landeninformatie en ook de meer recente EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024 en de EUAA “Afghanistan – Country Focus” van november 2024, moet evenwel worden vastgesteld dat – zoals correct wordt aangegeven door de

commissaris-generaal – *“geen sprake is van een situatie waarin personen die behoren tot de salafistische gemeenschap in het algemeen te maken krijgen met vervolging. Terwijl de taliban kort na de machtsovername talrijke gewelddadige acties ondernam tegen de salafistische gemeenschap probeert de taliban heden in meerdere mate een onderscheid te maken tussen salafisten die effectief banden hebben met ISKP en zij die geen links hebben met deze terroristische groepering.”* Het komt verzoeker toe om specifieke redenen aan te brengen waarom hij wel een nood aan internationale bescherming zou hebben, zoals de situatie in zijn regio van herkomst en de mate waarin hij omwille van zijn individuele situatie en persoonlijke omstandigheden in verband zou worden gebracht met ISKP.

In dezelfde zin volstaat het dus niet dat verzoeker wijst op het gegeven dat hij, zijn vader en zijn broer behoren tot de wahabi-gemeenschap, opdat een gegronde vrees op vervolging door de taliban kan worden aangenomen. Verzoeker tracht het tegendeel aan te tonen met het door hem aangebrachte 'Zawia News'-artikel over de vervolging van wahabi's van 12 december 2023, maar dit artikel is niet van aard dit anders te beoordelen. Hierin is er weliswaar sprake van dat verschillende salafistische geestelijken werden vermoord, maar hieruit kan niet blijken dat de loutere omstandigheid dat verzoeker – zelf geen geestelijke – tot deze gemeenschap behoort hem bij terugkeer naar zijn land dreigt bloot te stellen aan een persoonlijk risico op vervolging. Hiermee wordt nog geen afbreuk gedaan aan de landeninformatie in de aangehaalde rapporten, die bovendien steunt op meer en ook recenter bronnenmateriaal.

4.2.7. Verzoeker haalde twee redenen aan waardoor hij als salafist door de taliban zou worden verdacht van betrokkenheid bij daesh: enerzijds de vriendschap van zijn vader met A. en anderzijds zijn studies en deze van zijn broer aan een madrasa gelinkt aan het wahabisme. Na lezing van het rechtsplegingsdossier, stelt de Raad – in navolging van de commissaris-generaal – echter vast dat zijn verklaringen hierover ongeloofwaardig zijn, omwille van een geheel van gebrekkigheden, oppervlakkigheden, inconsistenties en onaannemelijkheden in zijn verklaringen. Dit alles wordt onderbouwd door de volgende pertinente en draagkrachtige vaststellingen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en die – zoals blijkt uit de verdere bespreking – door verzoeker niet in een ander daglicht worden geplaatst, verklaard of weerlegd.

4.2.8. Verzoeker legt allereerst geen geloofwaardige verklaringen af over de voorgehouden vriendschap van zijn vader met A., diens aansluiting bij daesh en de hieruit voortvloeiende beschuldigingen door de taliban aan het adres van A. en zijn vader, en in het verlengde hiervan ook verzoeker, van betrokkenheid bij daesh. Dit wordt onderbouwd door de volgende pertinente en draagkrachtige vaststellingen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

(1) Verzoeker komt allereerst niet verder dan zeer vage verklaringen over A., diens vriendschap met zijn vader en diens vroegere connectie met of functie bij de taliban. Evenmin kan hij verduidelijken wat de aard was van het contact van zijn vader met A. Hij houdt weliswaar voor dat zijn vader telefonisch contact hield met A., zonder echter te kunnen antwoorden op vragen als hoe vaak ze contact hadden en wat de aard van hun gesprekken was. Hij kan evenmin duiden wat er precies werd gezegd tijdens het eerste bezoek tijdens het staakt-het-vuren voor de machtsovername door de taliban. Het wordt ook eerder onaannemelijk geacht dat verzoeker, rekening houdend met zijn werkelijke leeftijd, niet aanwezig zou hebben mogen zijn tijdens dit bezoek. Verzoeker legde nog inconsistente verklaringen af over de timing van het eerste bezoek dat A. aan zijn vader zou hebben gebracht en tijdens hetwelk hij kennismakte met A. Zo gaf hij enerzijds aan dat dit plaatsvond tijdens het drie dagen durende staakt-het-vuren dat eindigde op 15 mei 2021. Anderzijds verklaarde hij dat dit eerste bezoek plaatsvond vijf of zes maanden voor de machtsovername (NPO 1, p. 13), wat evenwel neerkomt op februari of maart van 2021.

Verzoeker betwist op zich niet dat hij niet veel weet over A., maar verklaart dit door zijn nog heel jonge leeftijd. Hij stelt dat hem als kind geen informatie werd gegeven. Hij benadrukt dat het zijn vader was die een goede band had met A. en niet hijzelf. Hij stelt aldus enkel over A. te hebben kunnen meedelen wat hij zich nog kan herinneren van wat zijn vader hem hierover vertelde. Hij betoogt dat van hem niet meer informatie kon worden verwacht, gelet op zijn persoonlijke omstandigheden toen hij zich nog in Afghanistan bevond, de vriendschap tussen zijn vader en A. die al bestond in de tijd van de Jihad, zijn zeer jonge leeftijd toen hij kennis kreeg van deze vriendschap en het gegeven dat zijn vader 'uiteraard' geen persoonlijke details zou delen over zijn eigen vrienden met jonge kinderen. Aldus wijst verzoeker op zijn leeftijd als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende verklaringen over zijn vaders vriend, diens voormalige banden met de taliban en diens vriendschap met zijn vader. In dit verband wordt echter herhaald dat verzoeker blijkens het leeftijdsonderzoek minstens 8 jaar ouder is dan hij zich voordoet. Deze vaststelling zet zijn gehele betoog op losse schroeven. Aldus moet worden aangenomen dat verzoeker ruim meerderjarig was ten tijde van de voorgehouden bezoeken van A. aan zijn vader, waardoor van hem in alle redelijkheid meer concrete verklaringen zouden mogen verwacht worden over de persoon van A., de contacten die zijn vader met deze persoon had, diens positie bij de taliban en diens eerste bezoek.

Verzoeker kan ook niet overtuigen dat er sprake zou zijn van een vertaalfout wat het tijdstip van het eerste bezoek van A. betreft. Hij stelt te hebben verklaard dat A. 5 of 6 maanden na het eerste bezoek opnieuw bij hem thuis was langsgeweest. Echter blijkt uit het gehoorverslag het volgende: *“Wanneer was dat eerste bezoek? 5-6 maanden voor de val van Afghanistan.”* (NPO 1, p. 13). Zowel de verzoeker gestelde vraag als zijn antwoord waren aldus duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Een vertaalfout wordt hoegenaamd niet aannemelijk gemaakt. Niettegenstaande verzoeker op 28 augustus 2023 en op 15 november 2023 nog verschillende kleine opmerkingen maakte bij zijn gehoorverslagen, deed hij dit helemaal niet over voormelde verklaring. Met verzoekers nieuwe uitleg wordt de vastgestelde inconsistentie in zijn verklaringen bovendien niet opgeheven, integendeel zelfs. Mocht het eerste bezoek hebben plaatsgevonden 5 à 6 maanden voor het tweede bezoek dat hij situeerde op 15 januari 2022, dan zou dit eerste bezoek moeten hebben plaatsgevonden tussen 15 juli 2021 en 15 augustus 2021, terwijl – zoals hij op zich niet betwist - het drie dagen durende staakt-het-vuren eindigde op 15 mei 2021.

(2) Verzoeker komt ook niet verder dan zeer vage verklaringen over de vermeende banden van A. met daesh en kan niet duiden waarom A. ervan werd verdacht banden te hebben met daesh. Zijn familie zou hiervan alvast niet op de hoogte zijn geweest en deze waren evenmin duidelijk merkbaar in zijn houding of gedrag. De commissaris-generaal motiveert hierover nog op pertinente en draagkrachtige wijze als volgt: *“Het enige dat u over de banden van [A.] met Daesh lijkt te weten, vernam u op 15 januari 2022 via de malik van het dorp, die u vertelde dat [A.] na de machtsovername overgelopen zou zijn naar het kamp van Daesh (CGVS 1, p. 14). De taliban zou [A.] er nochtans van verdenken een ‘grote commandant’ van Daesh te zijn (CGVS 1, p. 10), al blijkt nergens uit uw verklaringen welke positie hij juist bekleedde of hoe hij dan in enkele maanden tijd de positie van commandant heeft kunnen bekomen. U stelt ook dat [A.] ervan verdacht werd een bomaanslag op een talibanleider in Rodat te hebben gepleegd. Het betreft een aanslag die drie maanden na de machtsovername plaatsvond en het leven kostte aan drie lijfwachten (CGVS 1, p. 15). Uw povere verklaringen over [A.]’s vermeende banden met de Daesh of zijn plotse switch van kamp staan in schril contrast met de ernst van de verdenkingen van de taliban (CGVS 1, p. 10). Uw verklaringen lijken hierdoor niet meer te zijn dan blote beweringen die geenszins op geloofwaardige feiten lijken te berusten. Gezien uw familie door de bezoeken van deze Daesh ‘commandant’ er zelf van verdacht werd deel uit te maken van deze terroristische organisatie, is het weinig aannemelijk dat u niet beter op de hoogte bent van de concrete aanleiding daarvoor.”*

Verzoeker stelt dat niemand hem ooit heeft uitgelegd waarom de taliban A. verdachten van banden met daesh, welke positie deze bekleedde bij daesh, hoe hij commandant was geworden, op welke manier en waarom hij is overgelopen van de taliban naar daesh, ... Hij vraagt zich af hoe hij dit zou kunnen weten. Hij stelt simpelweg de dupe te zijn geworden van zijn indirecte link met een overloper en niet meer informatie te hebben. Hij herhaalt nog dat zijn vader de vriendschap met A. niet zou hebben behouden indien hij wist dat deze was overgelopen naar daesh en A. alleszins nooit bij hem thuis zou hebben uitgenodigd, gelet op het gevaar waaraan hij zo ook zijn gezin zou blootstellen. Hiermee komt verzoeker wezenlijk niet verder dat het herhalen van bepaalde van zijn verklaringen en het erkennen dat zijn kennis zeer oppervlakkig en beperkt is. Dit betoog is in geen geval van aard de voormelde beoordeling te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

(3) Nu verzoeker niet aannemelijk maakt dat A. ervan verdacht werd lid te zijn van daesh, of dat hij deze persoon überhaupt ontmoette, haalt dit ook de redenen voor de beschuldiging van zijn vader, zijn broer en hemzelf onderuit. Dit wordt op correcte wijze verder onderbouwd als volgt: *“De reden voor die aantijgingen lijkt niet verder te reiken dan het bezoek van 15 januari 2022. [...] Het gegeven dat de taliban ook meteen uw vader arresteerde en dat hij sinds die arrestatie ook vermist blijkt te zijn, maakt dat de talibans verdenkingen toch op meer gebaseerd moeten zijn dan op dat ene bezoek en de schijnbaar oppervlakkige vriendschap met [A.]. Dat u zelf geen weet heeft van enige betrokkenheid van uw vader bij Daesh, maakt het bovendien zeer merkwaardig dat de taliban van het tegendeel overtuigd zou zijn. Mocht uw vader inderdaad innige banden hebben gehad met Daesh, in die mate dat hij betrokken zou zijn geweest bij een aanslag tegen een leider van de taliban, dan zou u als volwassen zoon ongetwijfeld op de hoogte zijn geweest van dergelijke affiliatie met Daesh.”* Het blijft volstrekt onduidelijk om welke reden verzoekers vader zelf in verband werd gebracht met daesh of de aanslag op de districtsleider. Gezien hij niet aannemelijk maakt dat A. en zijn vader concreet van lidmaatschap van daesh werden verdacht, geldt dat logischerwijze ook voor de verdenking die op hem zou hebben gerust.

Verzoeker benadrukt dat van de taliban niet kan worden verwacht dat zij op een beredeneerde wijze te werk gaan. Hij stelt dat zij alle mogelijke banden met daesh, ook deze van indirecte aard, aanpakken en dat het aldus niet zo vreemd is dat ze zijn vader arresteerden nadat A. in hun huis werd aangetroffen. Ook dit betoog dat geen nieuwe elementen of argumenten omvat, kan niet volstaan om het onaannemelijk karakter van verzoekers verklaringen recht te zetten. Verzoeker werpt met zijn betoog allereerst geen ander beeld op de beoordeling dat hij niet aannemelijk maakt dat A. ervan werd verdacht lid te zijn van daesh, wat al de rest onherroepelijk op losse schroeven zet. Bovendien, indien A. werkelijk een belangrijke commandant van

daesh zou zijn die door de taliban al werd gevolgd, komt het volstrekt onaannemelijk voor dat verzoeker en minstens zijn vader hiervan volledig onwetend zouden zijn geweest. Op basis van verzoekers verklaringen komt verder naar voor dat de taliban wel degelijk op een beredeneerde wijze te werk gingen, waar hij verklaarde dat ze al langer wisten dat A. bij daesh was en hij de reden was achter de eerdere incidenten, maar ze hem volgden omdat ze op zoek waren naar de handlangers van A. (NPO 1, p. 15). Hoe verzoeker deze precieze beweegredenen van de taliban zo goed kent, is wel minder duidelijk en doet vragen rijzen over de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Alleszins strookt deze geschetste beredeneerde handelswijze van de taliban niet met het gegeven dat ze vervolgens onmiddellijk in actie kwamen tijdens een volgens verzoeker volstrekt onschuldig bezoek aan het huis van zijn vader en ze simpelweg de eerste plek waar A. op bezoek ging binnenvielen, zonder verdere inlichtingen te verzamelen. Er bleek geen enkele concrete reden of aanleiding waarom ze A. oppakten, uitgerekend toen deze een volgens verzoeker onschuldig bezoek bracht aan zijn vader of dat ze ook zijn vader zouden beschuldigen van betrokkenheid bij daesh. Dit komt volstrekt ongeloofwaardig voor en verzoekers betoog kan hierover niet anders doen oordelen.

Verzoeker stelt nog dat hij simpelweg niet weet waar zijn vader is en wat er met hem is gebeurd. Hij stelt dat zijn familie heeft getracht informatie in te winnen over zijn vader, maar zonder succes. Hiervoor verwijst hij naar zijn verklaringen hierover tijdens het eerste gehoor op het CGVS. Hij vraagt zich af wat hij meer kan doen dan zijn familie contacteren met de vraag of er meer nieuws is. Hiermee wordt andermaal voorgaande beoordeling nog niet weerlegd of in een ander daglicht gesteld.

(4) De door verzoeker in dit verband voorgelegde petitie van zijn moeder en de dreig- en oproepingsbrief vermogen niet hierover anders te oordelen, gelet op de zeer beperkte bewijswaarde die hieraan kan worden toegekend. Hiervoor wordt opnieuw verwezen naar de informatie in de *“COI Focus: Afghanistan; Corruptie en documentenfraude”* van 14 januari 2021. De petitie die hij voorlegt van zijn moeder en de brief van de malik hebben bovendien geen objectieve bewijswaarde doordat ze duidelijk zijn opgesteld op vraag van zijn familie en dus een gesolliciteerd karakter hebben.

4.2.9. Verzoeker kan evenmin aannemelijk maken dat hij en zijn broer omwille van het volgen van lessen in een madrassa die banden zou hebben met het wahabisme in verband zouden worden gebracht met daesh. Zo blijkt allereerst nergens uit zijn verklaringen dat hij in deze madrassa persoonlijk problemen heeft gekend met de taliban en is het verder weinig waarschijnlijk dat hij in de periode voor zijn vertrek nog koranlessen volgde in een madrassa, gezien zijn vermoedelijke leeftijd van 23 jaar op dat moment. Verzoeker betoogt dat de arrestatie van een salafistische leerkracht in deze madrassa voor de taliban een indicatie was dat de hele madrassa salafistisch gezind was. Dit gegeven, in combinatie met de verdenking door de taliban dat zijn vader banden heeft met daesh omwille van diens vriendschap met A., heeft volgens hem bij de taliban de indruk gewekt dat ook hij en zijn broer hebben geholpen bij de aanslag of minstens banden hebben met daesh. Voormeld eerste motief is volgens hem daarom naast de kwestie. Dit betoog wordt echter reeds volledig ondergraven doordat – zoals volgt uit de voorgaande bespreking – verzoeker helemaal niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij of zijn vader werden verdacht van banden met daesh ingevolge de vriendschap van zijn vader met A.

4.2.10. De Raad treedt daarenboven de commissaris-generaal bij in diens oordeel dat verzoekers verklaringen over de vervolgingsfeiten na zijn vertrek niet geloofwaardig zijn, gelet op de volgende pertinente en draagkrachtige vaststellingen hierover die steun vinden in het administratief dossier en door de Raad worden overgenomen:

(1) Verzoeker legt inconsistente verklaringen af over de verblijfplaatsen van zijn familieleden, wat in de bestreden beslissing correct wordt uitgewerkt als volgt: *“Bij aankomst verklaart u dat uw moeder, broers en zussen nog in uw dorp [H. B.] verblijven. Uw oudste broer [S.] zou op dat moment in Turkije zijn (fiche NBMV, dd. 16/06/2022, p. 4). Tijdens uw interview bij de DVZ beweert u opnieuw dat uw moeder, broers en zussen in [H. B.] verblijven en dat uw oudste broer [S.] zich in Turkije bevindt (DVZ verklaringen, vraag 13A en vraag 18, p. 7-9). Op het CGVS verklaart u echter dat uw moeder, broers en zussen in Jalalabad verblijven. Zij zouden bij u zus wonen en zes of zeven dagen na het incident van 15 januari 2021 naar daar verhuisd zijn (CGVS 1, p. 6). Bovendien was u hiervan al op de hoogte toen u in Iran was (CGVS 1, p. 11). Dat u dit bijgevolg niet eerder hebt vermeld, is frappant. Zeker gezien u ook aangaf dat zij zijn moeten verhuizen: “Omdat de taliban veel thuis kwam en veel problemen aan mijn jongere broer gaven en ze er niet vrij konden wonen.”(CGVS 1, p.6).”*

(2) Verzoekers wahabitische familieleden, onder wie zijn jongere broers, wonen alleszins zonder problemen in Jalalabad, naast het huis van zijn zus M. en niets wijst er op dat de familie – of leden ervan – worden beschuldigd van betrokkenheid bij daesh. Bovendien voegt de commissaris-generaal bij het administratief dossier een afdruk van het facebookprofiel van zijn broer S. waarin wordt aangegeven dat hij ook gewoon in Jalalabad woont.

Verzoeker stelt dat zijn moeder en jongere broers verhuisden naar Jalalabad, niet zozeer omdat zijn jongere broers zelf werden verdacht – daarvoor zouden ze te jong zijn –, maar wel omdat ze werden lastiggevallen om informatie te geven over zijn verblijfplaats en deze van zijn broer S. Hiermee bouwt verzoeker enkel verder op een reeds ongeloofwaardig bevonden relaas. Alleszins worden met zijn betoog de voormelde vaststellingen nog niet wezenlijk onderuit gehaald of in een ander daglicht gesteld. Voor het overige bevestigt verzoeker dat zijn familieleden in Jalalabad geen problemen meer kennen, ook al blijkt uit zijn verklaringen dat de taliban duidelijk weten van de woning van zijn schoonbroer en zus in Jalalabad (NPO 1, p. 11) en ook al nadert een van zijn jongere broers de leeftijd van 18 jaar.

Verzoeker betoogt verder dat de foto's van zijn broer S. op facebook dateren van 2019. Hiermee gaat hij er echter aan voorbij dat diens profielpagina – toen die werd geraadpleegd door de commissaris-generaal – wel degelijk Jalalabad als verblijfplaats vermeldde (zie informatie opgenomen in het administratief dossier). Zijn broer bleek in december 2023 zijn profiel ook nog te hebben bijgewerkt. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift enkele foto's als bewijs dat zijn broer in Turkije zou verblijven. Het betreft echter stuk voor stuk ongedateerde foto's, zodat – zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoekers broer op zeker ogenblik in Turkije heeft verbleven – deze niet uitsluiten dat zijn broer daadwerkelijk recent ook nog in Jalalabad heeft gewoond, zoals dit naar voor komt uit diens facebookprofiel. Hoe dan ook kan aan dergelijke privéfoto's geen bewijswaarde worden gehecht, omdat er geen enkele zekerheid bestaat over de authenticiteit ervan. Verzoeker legt ten slotte een kopie van een Turkse verblijfstitel op naam van zijn broer voor die moet aantonen dat zijn broer thans wel degelijk in Turkije verblijft. Allereerst betreft het slechts een kopie van een Turkse verblijfstitel, wat afbreuk doet aan de bewijswaarde ervan. Nog merkt de Raad op dat het een verblijfstoelating voor korte duur geldig van 12 augustus 2025 tot 12 februari 2026 betreft. Dit sluit dus hoegenaamd niet uit dat verzoekers broer gedurende minstens bepaalde periodes na verzoekers eigen vertrek met hun familie in Jalalabad heeft gewoond, zonder dat blijkt dat zijn broer er concrete problemen heeft gekend.

4.2.11. De Raad besluit dat verzoeker zijn vermeende problemen met de taliban niet aannemelijk heeft kunnen maken. Een vrees voor vervolging louter omdat hij een salafist of wahabi uit Nangarhar zou zijn, maakt hij evenmin aannemelijk.

4.2.12. Volledigheidshalve treedt de Raad de commissaris-generaal ook bij waar hij stelt dat verzoekers verklaarde problemen met daesh omdat zijn vader had meegewerkt aan de arrestatie van hun lid A. evenmin geloofwaardig zijn, gelet op de volgende terechte vaststellingen: *“Uw vader werd namelijk zelf gearresteerd door de taliban, en zou tot op heden nog steeds vermist zijn (CGVS 1, p. 5). U slaagt er niet in duidelijk te maken waarom Daesh in dat geval uw familie wil vervolgen. Dat deze leden van Daesh uw familie bovendien onrechtstreeks via ‘een islamitische leerkracht’ zouden aanspreken voor deze verdenking, is zeer merkwaardig. Wanneer zij er van uitgaan dat uw familie verantwoordelijk is voor de arrestatie van een van hun ‘commandanten’, zou verwacht worden dat zij hier alleszins zwaarder aan tillen. Bovendien wanneer u gevraagd wordt naar meer uitleg over die beschuldigingen verklaart u dat uw moeder veel meemaakte en dat u niet met zekerheid kan zeggen of zij de boodschap wel correct doorgaf (CGVS 1, p. 19). Bijgevolg zijn deze vage verklaringen wederom weinig ernstig.”* Verzoeker laat deze motivering ook ongemoeid.

4.2.13. Het geheel aan stukken en verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Afghanistan, acht de Raad de voorgaande bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij Afghanistan heeft verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban of dat hij bij terugkeer naar dit land een dergelijke gegronde vrees heeft.

4.2.14. Verzoeker stelt verder dat hij nood heeft aan internationale bescherming omdat hij vervolging vreest door de taliban omwille van (gepercipieerde) verwestering.

4.2.15. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. In november 2022 gaf de conservatieve opperste leider Hibatullah Akhundzada opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afgaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 24). Het MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afgaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 94, 101; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 136). Er is een curriculum goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de de facto-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun curriculum niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het curriculum van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de de facto-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buiten-echtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 41 e.v.).

Op 31 juli 2024 werd door de de facto-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten. Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering zijn verboden, al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd. Verder moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 24; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 24).

De de facto-autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de de facto-regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale de facto-staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van het MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de de facto-autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze te worden afgedwongen in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. Het MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, stening, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate" van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”* waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot *‘qisas’*-straffen, 37 tot stening en 103 tot *‘hudud’*-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het de facto-Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machts-overname en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies. Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met *‘niet-mahram’* personen (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 47). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat de taliban een zeer *‘soepele’* bewijsstandaard hanteren. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van het MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door leden van het MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht”*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *“Taliban’s impact on the population”*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht”*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*“Ministry of Communications and Information Technology”*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met *“immorele inhoud”* te beperken (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale medianetwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, p. 44, 80, 116 en EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, Afghanistan, *“Taliban’s impact on the population”*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022). Er zijn ook taliban-aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de de facto- regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zou gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *“geloofsethiek en denkwijze”* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *“Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”*, 8 december 2021 in EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter

anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatrieerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest werden geplaatst en ondervraagd. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, *“Afghanistan – Country Focus”*, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben de facto-immigratie- ambtenaren lijsten van gezochte personen, onder wie voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met de de facto-autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55).

Het rapport van het Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) *“Focus Afghanistan. Return from abroad”* van 14 februari 2025 handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het *“Immigration Department”*, dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de geheime dienst GDI (General Directorate of Intelligence) van de *de facto* regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldt dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het Nationaal Verzetsfront (NRF) of het Afghaanse Vrijheidsfront (AFF). Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met de organisatie *“Islamitische Staat in de provincie Khorasan”* (ISKP).

De IOM is verantwoordelijk voor terugkeerders vanuit Turkije en interviewt hen systematisch. In 2022 werden nog eerder agressieve ondervragingen en onderzoek op de luchthaven gemeld ten aanzien van terugkeerders uit Turkije, maar nu is dit niet meer het geval, omdat deze terugkeerders uit Turkije nu veeleer beschouwd worden als *“poor guys”* of sukkelaars. Turkije deelt de passagierslijsten met de Afghaanse *de facto* autoriteiten. In 2024 had slechts 2 % van de terugkeerders een paspoort. Verder reisde 97, 5 % van hen met een tijdelijk reisdocument dat lijkt op een taskara, specifiek uitgereikt voor hun terugkeer (p. 17-18).

De enige informatie die beschikbaar is over de behandeling van terugkeerders uit een westers land, betreft de chartervlucht vanuit Duitsland in augustus 2024 met 28 veroordeelde criminelen. Deze gerepatrieerden

werden oorspronkelijk vastgehouden in een gebouw bij de luchthaven. Daar werden ze geïnterviewd door de *de facto* autoriteiten om hun identiteit na te gaan en daarna werden ze vrijgelaten. Hun familieleden moesten een verklaring ondertekenen dat deze personen geen misdaden meer zouden begaan. Het is niet gedocumenteerd of al deze personen zijn vrijgelaten. Volgens *Der Spiegel* zouden sommigen nog onder huisarrest staan. Enkelen van hen getuigden later in Afghaanse media (p. 18).

De situatie na binnenkomst via de luchthaven van Kabul is de volgende. In 2021 is de IOM gestopt met het vrijwillig terugkeerprogramma vanuit Europese landen. In 2023 werd de ontvangstbalie in de luchthaven heropend. Deze wordt gezamenlijk bemand door de IOM en het Afghaanse ministerie van Vluchtelingen en Repatriëringen. Specifiek voor terugkeerders uit Turkije is er financiële steun van de IOM. Volgens een bron moeten vele jonge mannen voor zichzelf zorgen eens ze de luchthaven verlaten (p. 28-29).

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto* overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidsstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De *de facto* overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, "*Afghanistan – taliban's impact on the population*", June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen daarom gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machts-overname door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, kunnen worden bedreigd door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die zijn "*verwesterd*", of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”*, mei 2024, p. 57-61).

4.2.16. Waar verzoeker te kennen geeft dat er te weinig objectieve en verifieerbare informatie voorhanden is om het risico van een terugkeer vanuit Europa naar Afghanistan te beoordelen, is de Raad er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan worden opgemerkt dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in het land voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift ook veel landeninformatie van na de machtsovername door de taliban bevat, doet hierover niet anders denken. De commissaris-generaal bracht in zijn aanvullende nota bovendien het recente rapport *“Focus Afghanistan. Return from abroad”* van SEM van 14 februari 2025 aan, dat specifiek handelt over terugkeerders, ook vanuit het Westen. De bevindingen in dit recente rapport zijn niet enkel actueler, maar ook preciezer en accurater dan het door verzoeker aangehaalde artikel waarin een antwoord van een woordvoerder van de taliban aan de Oostenrijkse krant Kronen Zeitung in augustus 2021 wordt aangehaald. Dit betrof zo louter een antwoord, zonder verdere context of duidelijkheid over de concrete vraagstelling, waaruit sowieso geen praktijk en in concreto vervolging ten aanzien van alle terugkeerders kon worden afgeleid. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming te analyseren.

4.2.17. Verzoeker voert thans weliswaar aan dat hij (volledig) is verwesterd en louter nog de Westerse waarden deelt, maar hij laat na deze beweringen concreet en tastbaar uit te werken of hiervan een concreet bewijs bij te brengen. Uit het gegeven dat verzoeker reeds sinds midden 2022 in België verblijft, kan niet blijken dat er bij hem sprake is van verwestering in de zin dat hij zich de in België en Europa heersende normen en waarden heeft eigen gemaakt. Evenmin kan hieruit een toegeschreven verwestering worden afgeleid, in de zin dat hij blijf geeft van activiteiten, gedrag, een uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden gezien en/of die indruisen tegen de (religieuze) regels, wetten, gebruiken en normen zoals heden vormgegeven door de taliban. Er liggen ook geen concrete elementen voor waaruit blijkt dat verzoeker iemand is die door zijn handelingen of gedragingen de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden of dat hij als zodanig zal worden beschouwd. Verder blijkt niet dat er bij verzoeker sprake is van een opvatting, gedachte of mening die ingaat tegen het gedachtengoed van de taliban, laat staan dat hij uiting geeft aan oppositie of verzet tegen het beleid of methoden van de taliban of zijn omgeving in zijn regio van herkomst, noch blijkt dat verzoeker een afwijkende religieuze overtuiging heeft of tot een specifieke sociale groep behoort. Ten slotte maakt hij ook niet concreet aannemelijk dat dergelijke gedachte, opvatting of mening of religieuze overtuiging hem kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap in zijn regio van herkomst.

Voortgaand op de resultaten van het leeftijdsonderzoek moet verder worden aangenomen dat verzoeker tot de leeftijd van zeker 23 jaar in Afghanistan heeft verbleven. Bijgevolg kan worden aangenomen dat hij reeds was gevormd naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen voor hij naar Europa/België kwam. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij volop deelnam aan de Afghaanse samenleving. Verzoeker toont niet aan dat hij de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarin hij is opgegroeid heden niet langer kent.

Verzoeker laat ook na om concreet aan te tonen dat zijn verblijf in Europa hem dermate zou hebben verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. Verzoeker schetst evenmin een concreet en diepgaand beeld van de impact van zijn verblijf in België en Europa op de gevolgen van een terugkeer naar Afghanistan, met name waarom hij hierdoor onder de negatieve aandacht van zijn lokale gemeenschap en/of de taliban zou komen, al dan niet wegens een (gepercipieerde) verwestering, en niet in staat zou zijn zich te conformeren aan de huidige binnen de Afghaanse samenleving geldende regels en normen. Minstens toont verzoeker niet aan dat hij doorheen de jaren die hij in Europa heeft doorgebracht totaal vervreemd zou zijn geraakt van de gebruikelijke Afghaanse waarden en normen of zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het voorgaande is ook gebleken dat verzoeker geen geloofwaardige problemen met de taliban voor zijn vertrek uit Afghanistan aannemelijk heeft gemaakt zodat hij evenmin aannemelijk maakt dat hij omwille van problemen uit het verleden in de negatieve aandacht van de taliban of zijn lokale gemeenschap zal komen te staan in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst. Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Verder brengt verzoeker geen concreet element aan waaruit zou blijken dat hij bij terugkeer naar Afghanistan alsnog in het vizier van de taliban zou komen.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering, discriminatie of uitstoting. Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofd sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker nog een familiaal netwerk heeft in Afghanistan, waaronder minstens zijn moeder en enkele broers en zussen, en dat hij nog contact heeft met zijn familie in dat land (NPO 1, p. 6; NPO 2, p. 7). Uit niets kan blijken dat verzoeker bij terugkeer niet meer kan rekenen op een familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

Waar verzoeker wijst op het leven onder talibanbewind, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging concreet moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, maar niet dat er sprake is van een situatie waarbij alle Afghaanse mannen die terugkeren na een verblijf in Europa het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban.

Verzoeker maakt niet concreet aannemelijk dat hij, gelet op zijn individuele omstandigheden, dient te vrezen voor vervolging omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding.

4.2.18. De gedane vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingen-wet. Verzoeker kan niet het voordeel van de twijfel worden gegeven. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i.

realistisch en niet-hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “*ernstige schade*” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

4.3.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingen-wet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij een dergelijk risico loopt in Afghanistan.

4.3.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet zou beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt en hij geen gegronde vrees omwille van een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding op basis van zijn verblijf in het Westen aannemelijk maakt.

Inzake de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, betwist verzoeker verder op zich niet de beoordeling in de bestreden beslissing – aan de hand van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie – dat de ernstige schade moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in het land is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie.

Na de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet worden erkend als een legitieme Afghaanse overheid, kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met verdere gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel hun economisch beleid voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot een hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie bijgevolg niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden. De aangehaalde artikelen en rapporten werpen geen ander licht op de voormelde beoordeling.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de Taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

4.3.4. Ten slotte, opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging bijgevolg autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de Taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de Taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de Taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de Taliban en het National Resistance Front (hierna: NRF) en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds tussen de Taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername door de Taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024.

De belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten van Afghanistan. Het NRF was in de eerste negen maanden van 2024 actief in de provincies Herat en Kabul en veel minder in hun voormalige bolwerk, de provincie Panjshir.

Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *hit and run*-aanvallen, hinderlagen en doelgerichte aanvallen tegen de de facto-autoriteiten.

ISKP daarentegen viseert zowel de de facto-autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Ook de Taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. ISKP daarentegen viseert zowel talibandoelwitten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Na gerichte acties door de Taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en het daarin vervatte cijfermateriaal met betrekking tot het aantal aanvallen, slachtoffers en burgerdoden, blijkt dat, ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 – in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers –, de algemene veiligheidssituatie positief blijft evolueren en dat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert. Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan, is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjiietische Hazara's.

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Er is heden een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en de ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen *de facto* strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 59: “*In early September 2024, IDMC noted two cases of conflict-induced displacement in its preliminary estimates, involving 820 persons in the district of Zazi Maidan (Khost Province) being displaced due to border incidents between de facto Afghan forces and Pakistani forces.*”) UNHCR rapporteert 733 300 terugkeerders enkel uit Pakistan in de periode tussen september 2023 en september 2024 (EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*”, november 2024, p. 58).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich in casu niet stelt.

Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024 en in de EUAA “*Afghanistan – Country Focus*” van november 2024. Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofdzaak zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.3.5. De Raad besluit dat verzoeker niet aantoont dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat hij evenmin in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

4.5. Gelet op de voorgaande bespreking toont verzoeker geen schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids-beginsel of het redelijkheidsbeginsel. Verweerder is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en hij steunde zijn beslissing op pertinente en draagkrachtige motieven. Ook moet worden aangenomen dat verweerder zorgvuldig is te werk gegaan. Zo blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. Verweerder heeft zich voor het nemen van zijn beslissing verder gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Hij heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Waar verzoeker daarnaast de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet worden bevestigd dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde. Waar verzoeker doorheen zijn verzoekschrift verwijst naar arresten van de Raad, kan het ten slotte volstaan op te merken dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

4.6. Waar verzoeker uiterst ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen om de redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden

beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend zesentwintig door:

I. CORNELIS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

T. LEYSEN, griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS